

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MET DIE GAST NIKS DAN LAST

Een blijspel in vier bedrijven

door

1880
An Vander Elst

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.3326

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *MET DIE GAST NIKS DAN LAST* op te voeren moet de naam van auteur *AN VANDER ELST* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2016/0220/032
ISBN 978-90-385-13980

© 2016 Toneelfonds J. Janssens/An Vander Elst
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(7 dames en 4 heren)

MOEMOE (Irma) :

KRISTA, haar dochter (50 jaar) :

RUDI, de man van Krista :

JANA, dochter van Krista en Rudi :

ALICE, buurvrouw en vriendin van Irma :

STAN, een vriend van Rudi :

LOTTE, vriendin van Jana :

FACTEUR, ongeveer 20 jaar :

RIK, een buurman (kleine rol) :

TWEE VROUWELIJKE GETUIGEN VAN JEHOVAH (kleine rollen) :

De persoon die Krista speelt is best volslank, en Jana liefst slank. Anders moet de tekst hier en daar lichtjes aangepast worden.

Het stuk speelt zich af in de huidige tijd en wordt liefst gespeeld in de streektaal (zeker wat de oudere personages betreft).

DECOR

Een eenvoudig maar gezellig salonnetje. Midden in de linkerwand een deur naar slaapkamers en sanitair. In de rechterwand achteraan een deur naar keuken, eetkamer en andere vertrekken. Vooraan rechts een open doorgang die leidt naar hal en voordeur. Een deur aan de rechterkant die vanuit de zaal naar de coulissen leidt doet dienst als voordeur, met huisnummer 35, brievenbus, deurmat, bel,... Aan de rechterkant, in het midden van het podium, staat een tafel met twee stoelen. Links helemaal vooraan staan twee eenpersoonszeteltjes en een salontafeltje. Tegen de linkerwand achteraan een hoge kast met daarop een draagbare telefoon. Tegen de achterwand een kapstok en een grote koffer of kist (waar een persoon zoals Lotte in kan) met daarin een oud soldatenuniform. Vooraan in het midden van het podium, naar de zaal toe, wordt een grote 'ingebeelde' spiegel verondersteld. Verdere aankleding naar keuze (planten, beelden, kaders...)

KORTE INHOUD

Door een miniem en onschuldig misverstandje is de moemoe ervan overtuigd dat haar schoonzoon vreemdgaat. Als nadien alle conversaties in diezelfde richting wijzen is het hek helemaal van de dam, zeker als ook haar roddelzieke vriendin Alice er zich gaat mee bemoeien. Gaat Rudi dit nog kunnen goedmaken?

EERSTE BEDRIJF

(Jana komt vanuit de zaal naar de 'voor deur', gevolgd door Lotte die duidelijk heel dringend moet plassen. Ze dragen elk een schooltas of rugzak)

JANA : Hier is 't sé, in nummer 35. *(Draait zich om naar Lotte)* Allee Lotte, stap eens wat rapper, seffens missen we ons bus nog. *(Ze opent de deur met haar sleutel en gaat binnen)*

LOTTE : Ik kan niet rapper, dan pis ik in mijn broek! *(Ze volgt Jana)*

JANA : *(komt via de open doorgang op het podium en toont de linkse deur)* Daar is 't, in de gang de eerste deur rechts. Niet de tweede nemen hé, of ge zit bij onze pa op de kamer.

(Lotte zwiert haar schooltas af en loopt de deur door. Jana gaat terug naar de voor deur, kijkt even richting zaal, en gaat dan vlug de schooltas van Lotte ophalen)

Lotte spoedt u, want ons bus komt af. 'k Zal vragen dat de chauffeur efkes wil wachten. Ik neem uw schooltas al mee hé. Trek de voor deur maar dicht. *(Ze loopt de zaal in)*

(Moemoe komt nietsvermoedend op van de keuken, roerend in een koffiemok. Dan komt Lotte haastig vanuit de kamers, haar broek nog optrekkend. Ze schrikt als ze moemoe ziet en lacht verontschuldigend)

LOTTE : Oei, dag madam. Sorry hé, maar mijn bus wacht. *(gehaast af langs voor deur)*

MOEMOE : Kus nu mijn orgel! *(ze laat zich volledig van slag op een stoel vallen)*

RUDI : *(Komt fluitend en goedgezind vanuit kamers, zijn broek nog dichtknopend, met z'n das in de hand. Hij zingt)* Goeiemorgen morgen, goeiedag! *(Hij geeft moemoe een zoen op haar hoofd)* Moemoe, ik heb nog nooit zo ne zalige nacht gehad. 't Is jaren geleden dat ik er nog zo van genoten heb. *(gaat voor ingebeeldde spiegel z'n das aandoen)*

MOEMOE : (*argwanend*) Jaja, dat zal wel. En kou hebt ge nu ook wel niet meer gehad zeker.

RUDI : (*zich van geen kwaad bewust*) Helemaal niet. Daar had ik wel wat schrik voor, nu dat ons Krista met de nacht werkt. En ik moet toegeven, die eerste nachten waren inderdaad niet plezant. 't Was echt kil 's nachts en dat bed was veel te groot voor mij alleen. Maar daar heb ik iets op gevonden, dat hebt ge misschien al gezien.

MOEMOE : (*bedrukt naar de zaal toe*) 'k Had dus toch gelijk.

RUDI : (*richt zich nu pas tot moemoe*) Zo erg is dat nu toch niet moemoe. 'k Weet wel niet of ons Krista daar mee akkoord gaat, maar 't is gezellig warm in bed en 'k voel me niet meer zo alleen. En als er eens wat haar op de lakens ligt haal ik het er wel af hé. (*knipoog naar moemoe, die verontwaardigd zit te luisteren*) Ne goeie straffe koffie, dat gaat nu smaken sé. (*af keuken*)

MOEMOE : (*naar zaal toe*) Wel hebt ge van z'n leven! (*roept hem dan na*) Zoudt ge niet beter wat eten? 't Brood staat nog op tafel. Van koffie alleen kunt ge niet leven zulle.

RUDI : (*opkomend met een koffiemok*) Maar moemoe, ik leef tegenwoordig van de liefde, meer heb ik niet nodig. (*zet zich bij moemoe aan tafel*)

MOEMOE : Vindt ge dat nu echt wel een goed gedacht dat ons Krista 's nachts gaat werken? Ge ziet mekaar amper een paar uurtjes per dag.

RUDI : Och moemoe, we zijn al bijna dertig jaar getrouwd, dan is 't eerste zot er wel af hé. Met die paar uren per dag komen we wel toe. Kwaliteit is belangrijker dan kwantiteit, hebt ge me altijd geleerd. Daarbij, dat is niet slecht om malkander zo eens wat meer ruimte te geven, dan is er tijd voor nieuwe bezigheden.

MOEMOE : (*naar de zaal toe*) Jaja, dat heb ik al gemerkt. (*dan tot Rudi*) En voor nieuw gezelschap ook zeker?

RUDI : Ook ja. Een mens moet zijn vriendenkring geregeld eens wat uitbreiden, anders geraakt ge vastgeroest in oude gewoontes en tradities. Nieuwe vrienden brengen nieuwe ideeën mee, een ander zicht op 't leven. Dat werkt inspirerend. (*staat op en trekt z'n vest aan die op een kleeerhanger aan de kapstok hangt*) Maar nu moet ik er vandoor, de plicht roept. Nog één dagske en de werkweek zit er weeral op, dat gaat er nog juist bij kunnen sé. Moemoe, tot vanavond hé. (*fluitend af met aktetas langs voordeur naar zaal*)

MOEMOE : Awel merci, wie had dat nu kunnen peinzen. En ik die dacht dat de Rudi zo ne brave was! Hoe kon ik me nu zo in die gast vergissen. Dat moet ik aan Alice vertellen. *(staat op, neemt de telefoon en tikt een nummer in)* Alice, zit ge neer of staat ge recht? Pak dan maar rap een stoel, want van wat ik u nu ga vertellen gaat ge vierkant achterover slagen. Hier is serieus stront aan de knikker. De Rudi pist neven de pot! Hoe dat dat komt? Daar heb ik geen gedacht van Wat zegt ge? Nee, hij heeft er niet mee tussen z'n turette (rits) gezeten, hij kleurt buiten de lijntjes *(ze windt zich op om zoveel onbegrip)* Nee Alice, hij is niet beginnen schilderen, verstaat gij dat nu niet? Hij heeft een scheve schaats gereden! *(wordt nu echt kwaad omdat ze niet begrepen wordt)* Nee Alice, de Rudi kan niet schaatsen, hij heeft een ander, hij gaat vreemd! Verstaat ge dat? Maar ja, ik heb het met mijn eigen ogen gezien! 't Is een jong ding, hoop en al zo oud als zijn eigen dochter. *(gaat verder op totaal andere toon)* Allee, ik vind dat zo erg voor ons Krista hé. Ze gaat nog maar juist met de nacht werken en 't is al van dat. En ze doet dat allemaal voor hun gezinneke hé, om het wat beter te hebben, en nu lapt hij haar zoiets! Kunt ge dat nu geloven? Maar ja, hij vertelt dat gewoon alsof dat dat de normaalste zaak van de wereld is. Is dat nu die beruchte midlifecrisis of wat? Maar nee, dat kind slaapt hier al! Ik heb haar zelf uit de slaapkamer zien komen

(Krista is vanuit de zaal opgekomen en doet met haar sleutel de voordeur open)

Oei Alice, ik moet opleggen want ons Krista is daar. Kom subiet efkes tot hier. Als ze gaan slapen is kunnen we er eens over klappen.

(ze legt de telefoon weg en Krista komt binnen)

KRISTA : Dag make.*(ploft neer in een zetel)* Amai, ik ben content dat ik thuis ben. 'k Ben pompaf. Zo'n nachtwerk kruipt toch niet in uw kleren zulle.

MOEMOE : Kinneke, zoudt ge niet beter terug uw overplaatsing aanvragen. Zo 's nachts gaan werken, dat is toch niks voor een vrouw. Dat is veel te

vermoeiend.

KRISTA : Dat is voor een vrouw niet anders dan voor een man hé make. Neenee, ik heb nu die beslissing genomen en daar kom ik niet op terug. We kunnen dat extra geld goed gebruiken. Zo'n twee opgroeiende pubers in huis, weet ge wat dat kost? Ze willen niet onderdoen voor de kameraden hé. Regelmatig nieuwe kleren, de laatste nieuwe snuffjes op gebied van muziek en I-Pad en zo, en ze gaan al eens graag uit. En niet te vergeten: de studies. Ge zou ervan staan zien wat zo'n kotstudent per maand kost. En dan haalt ons Jana het nog in hare kop van muziekles te gaan volgen. Ze zou zo graag zelf een trompet kopen, maar zo'n instrument is niet goedkoop. Dat ze maar op tijd begint uit te zien naar een vakantiejob. Neenee, we hebben dat geld echt nodig, ik moet gewoon een beetje volhouden nu, ik zal daar wel aan wennen. Ik ben nog niet lang bezig hé....Maar 't was dan ook 't nachtje wel! We zaten op onze dienst met een slaapwandelaar, met een dementerende die altijd het nummer van zijn kamer vergeet, en met ene met de vliegende spetter. Kunt ge u dat voorstellen? Al een geluk dat dat niet elke nacht zo is!

MOEMOE : Dat kan allemaal wel zijn, maar die nachten zijn niet echt bevorderlijk voor jullie relatie hé.

KRISTA : Hoe bedoelt ge?

MOEMOE : Ge ziet de Rudi nog amper!

KRISTA : Allee make, toch heel de avond? Ik ben al wakker als hij thuiskomt en hij gaat slapen als ik naar mijn werk vertrek. Iemand die altijd de late doet heeft minder chance!

MOEMOE : Ge zou toch moeten proberen om in 't weekend wat meer samen te doen.

KRISTA : En wie gaat er hier dan kuisen en wassen en de strijk doen? (*lachend*) Gij?

MOEMOE : (*stilletjes en wat verlegen*) Af en toe wil ik wel wat helpen, als 't niet anders kan. Maar vergeet niet dat ik niet meer van de jongsten ben hé. Zet liever in de week de Rudi wat meer aan 't werk.

KRISTA : De Rudi? Die heeft twee linkerhanden als 't op huishouden aankomt. Dan moet ik er toch terug overgaan, dat helpt me niets vooruit. (*even stilte, en dan*) Maar ge hebt wel een beetje gelijk zulle make. Veel interesse in wat ik doe heeft de Rudi niet echt. We leven zo'n beetje naast in plaats van met mekander. Ik had daar eerlijk gezegd nog nooit aandacht aan geschonken, maar nu ge

erover begint Allee, binnenkort word ik vijftig, dat is toch een speciale verjaardag hé, maar hij heeft daar nog met geen woord over gerept. 't Kan goed zijn dat hij dat gewoon vergeet.

MOEMOE : Daarom blijf ik erbij dat ge wat meer tijd moet maken voor hem. Ge moet meer samen doen, dan heeft hij geen tijd voor andere dingen.

KRISTA : Hoe, voor andere dingen? Nu versta ik u niet meer zulle make.

MOEMOE : Waarom trekt ge er eens niet gelijk een weekend op uit met zijne moto?

KRISTA : Wablief? Daar waart ge vroeger zo radicaal tegen! Ge hadt altijd schrik dat we samen gingen verongelukken!

MOEMOE : Toen waren Koen en Jana nog klein.

KRISTA : En nu dat ze groot zijn kan dat geen kwaad meer of wat? *(staat op)*
Enfin, ik zal er eens over nadenken. Nu ga ik slapen, 'k ben moe.

MOEMOE : Moet ge niet eerst een tas koffie hebben?

KRISTA : Neenee, 't is zo al moeilijk genoeg om overdag te slapen. Dan doe ik zeker geen oog toe. *(gaat even voor ingebeeldde spiegel staan)* Amai, ik heb nogal wallen! 'k Zou echt eens een schoonheidsslaapje moeten doen, met schijven komkommer op mijn ogen. Allee, tot straks. *(af naar kamers, maar komt heel vlug terug op)* Ma, als ge nog kookwas hebt moogt ge 't klaarleggen. Deze avond moet ik absoluut ons lakens insteken, die zien er niet uit! *(af kamers)*

MOEMOE : *(naar zaal toe)* Ze moest eens weten hoe dat dat komt!

(Facteur is ondertussen op gekomen vanuit de zaal; hij zoekt naar een naam op de brievenbus maar vindt er geen; hij belt aan en moemoe doet open)

FACTEUR : Dag madam. Crols?

MOEMOE : *(lachend)* Ons kat wel ja, maar bij mij is dat al een tijdje geleden. *(dan gewoon)* Jaja jongen, ge zijt aan 't juist adres, Crols is de naam van mijne schoonzoon. Geef alles maar aan mij.

FACTEUR : Ik zag gene naam op de brievenbus, daarom was ik niet zeker.

MOEMOE : Gij zijt hier nieuw zeker?

FACTEUR : Ja, 't is de eerste keer dat ik deze ronde doe. Dat is nog wat wennen hé. *(geeft de post af: allemaal rekeningen)* Madammeke, 't is gene vette zulle. Ik wou dat ik u wat beter nieuws kon brengen, maar 't zijn allemaal rekeningen,

en dit is nog erger: een brief van de politie.

MOEMOE : Watte? Van de politie? Laat zien! *(ze rukt de brief uit zijn handen)*

FACTEUR : Dat is mijn schuld niet hé madammeke. Voor zover ik daar iets van ken is dat een boete. Een verkeersovertreding.

MOEMOE : 't Is niet waar hé, dat komt er ook nog eens bij.

FACTEUR : Rijdt gij met de auto?

MOEMOE : Ikke niet nee.

FACTEUR : Awel, dan moet ge toch gene schrik hebben. Dan moet ge u daar niets van aantrekken.

MOEMOE : Ah nee? 't Zal hier weer een schoon foor worden dan. Ik hoor ze al bezig! Ze zullen het wel op malkander stoken!

FACTEUR : Da's nochtans simpel hé madammeke. Daar staat altijd een datum, een plaats en een uur bij. Dan gaat ge rap weten wie er dan gereden heeft en wie dus de schuldige is. Laat ze dat maar ondereen uitvechten. *(hij snuift luid)* Excuseer madam, maar zitten gijle met een slechte afloop of zo? Een verstopping? Dat stinkt hier verschrikkelijk!

MOEMOE : *(snuift ook)* Ja, nu dat ge 't zegt, ik riek het ook. 't Ergste is dat mijne schoonzoon z'n handen zo staan *(maakt gebaar)* en mijne vent is al jaren dood.

FACTEUR : Als 't gepermitteerd is wil ik zelf wel eens zien. Ik ben nogal een handige, al zeg ik het zelf.

MOEMOE : Amai, uw vrouw of uw lief mag haar pollekes kussen met zo ne handige Harry. *(gaat opzij om facteur binnen te laten)*

FACTEUR : 'k Heb geen één van de twee, madam. *(wrijft z'n voeten aan de mat en kijkt dan naar zijn voetzool)* Wat is dat? Da's begot uwe afloop niet dat stinkt, ik ben in een stront getrapt! Ge zou uwe hond wat beter manieren mogen leren!

MOEMOE : Maar wij hebben gene hond facteur, juist een poezeke, maar dat komt niet buiten. Wacht efkes. *(ze gaat naar binnen, naar de keuken, laat alle post daar, en komt terug met een keukenrol en een emmertje)* Hier sé, en 't vuil papier gooit ge hier maar in.

FACTEUR : Merci madam. *(begint te vegen en gebruikt heel veel vellen, die moemoe één voor één aangeeft)* Als er nu iets is waar ik een hekel aan heb als facteur, dan is 't aan honden. Ofwel lopen ze gelijk zot achter mij, ofwel keffen ze dat 't zeer doet aan mijn oren, ofwel hebt ge zoiets voor. Kunnen de mensen die

beesten nu niet beter trainen?

MOEMOE : Doet gij dit werk al lang?

FACTEUR : Zie ik er al zo oud uit? Ik kom nog maar juist van 't school! Voor dat ik een ander job vind wil ik wel efkes facteurke spelen. 'k Vind dat plezant. Nu niet dat ik dat heel mijn leven ga doen, maar ge zijt altijd buiten en kunt zo eens een klapke doen met de mensen.

MOEMOE : Ja, dat ligt u precies wel. Ge ziet er een sociaal manneke uit. Allee, juist van 't school, dan zult ge niet veel schelen met mijne kleinzoon. Die zit op de univ in Leuven. Ne goeie student, maar wel nogal een flierefluter. 'k Hoop maar dat hij aan de verjaardag van zijn moeder peinst, want die wordt binnenkort vijftig. Een verjaardagskaart van hem hebt ge nog niet bij zeker?

FACTEUR : Nee madam, maar 'k zal 't zeker in 't oog houden.

MOEMOE : Ik vrees dat mijn dochter zelfs van hare eigen vent niks moet verwachten, want die zit met ander dingen in zijne kop. Al een geluk dat ons Janake er nog is, dat is mijn kleindochter, die vergeet zoiets nooit.

ALICE : *(komt vanuit de zaal met een opgerolde krant en roept)* Hey paljas, waar zit ge? Kom eens hier als ge durft! Wacht tot als ik u te pakken krijg. Ne sjot onder uw kont, dat verdient ge!

FACTEUR : Hela, een beetje minder kan ook hé madam. En noem me gene paljas!

ALICE : Ik heb het niet tegen u facteur, ik zoek mijne hond. Hij is gaan lopen toen ik efkes de deur liet tegen staan om de gazet uit de brievenbus te halen. Als hij een gaatje ziet is hij er vanonder.

FACTEUR : *(toont haar de onderkant van zijn schoen)* Dan zal dees wel een souvenirke zijn van uwe Paljas zeker? Proper zulle!

ALICE : Oei, excuseer facteur. Hebt ge 't eraf gekregen? Ik woon hiernaast, in nummer 33. De volgende keer belt ge maar eens aan, dan krijgt ge een tas koffie voor 't goed te maken. *(komt nu dichterbij)* Hé, maar ik ken u! Gij zijt toch die dief hé?

MOEMOE : Alice, hou nu eens uw manieren! Da's een deftige gast!

FACTEUR : Jaja, uw buurvrouw heeft gelijk. Ze zal me al toneel zien spelen hebben, en in ons laatste stuk was ik inderdaad een dief.

ALICE : Maar gij speelt goed gast! Gij hebt echt talent! Gaat gij naar een toneelschool of zo?

FACTEUR : Nee, studeren is niks voor mij, zelfs niet aan een toneelschool. Ik doe dat gewoon als hobby. Onze pa heeft er dikwijls op aangedrongen om hoger studies te doen, maar dat zegt me niks. Altijd binnen zitten met uwe neus in de boeken! Ik heb wel verstand genoeg, zegt onze pa, maar ik wil het niet gebruiken.

ALICE : En wat zegt uw lief daarvan?

MOEMOE : Hij heeft geen lief, zegt hij.

ALICE : Allee gij, zo ne knappe gast! Moest ik nog jong zijn, 'k zou 't wel weten!

FACTEUR : Ik zit er niet echt op te wachten, nee. Nu doe ik mijn eigen goesting, en wat komt, dat komt. We zien wel. Allee dames, tot de volgende hé. En als ik uwe Paljas tegenkom zal ik hem sturen. *(af via zaal)*

MOEMOE : Dag facteur. Kom Alice, kom binnen, maar zie dat ge nu ook niet in die viezigheid trapt hé!

ALICE : *(kijkt de zaal in)* Zou ik er niet eerst voor zorgen dat ik onze Paljas terugvind?

MOEMOE : Laat dat beest maar wat rondlopen. Zijn grote commissie heeft hij al gedaan en de facteur is weg. Veel kwaad kan hij dan niet meer doen hé.

ALICE : Ge hebt gelijk, hij kent zijne weg.

(beiden binnen)

MOEMOE : Ga zitten. Koffie?

ALICE : Heel graag.

(Moemoe even af naar de keuken; ze neemt de twee mokken mee en komt terug op met twee mokken; ze zet zich bij Alice)

Awel die nieuwe facteur valt echt goed mee. Joviaal, sympathiek...

MOEMOE : Ge kunt er precies niet over zwijgen Alice. 't Oud zot zeker? Hij kon nochtans niet lachen met die vuiligheid aan zijne schoen. *(lachend)* En dan noemt gij hem nog paljas en dief!

(Ze lachen er allebei smakelijk om en slurpen van de koffie)

ALICE : (*plots ernstig*) Eigenlijk ben ik hier niet om over de nieuwe facteur te babbelen hé. Wat was dat allemaal in de telefoon over de Rudi?

MOEMOE : Alice, 't is erg kind, 't is heel erg. Ik kom hier deze morgen binnen vanuit de keuken, en ineens komt er zo'n jong ding de gang uit. Ne snotneus nog! Die verschoot nogal als ze me zag! En ze maakte dat ze weg was. Geen twee minuten daarachter volgde de Rudi, ne smile van hier tot in Tokio. Ik heb die in jaren niet meer zo goedgezind weten opstaan. Die straalde gewoon!

ALICE : Wat wilt ge mij nu duidelijk maken? Peinst gij nu echt dat die samen geslapen hebben?

MOEMOE : 'Tuurlijk dat, dat kan toch niet anders! Dat kind was nog maar half aangekleed!

ALICE : En was de Rudi dan niet geambeteerd dat gij daar zijt op uitgekomen?

MOEMOE : Bijlange niet. Hij stoefte er nog mee dat hij zo ne zalige nacht had gehad en dat hij er zo had van genoten.

ALICE : Ocharme Krista, ik heb echt met haar te doen. En dat allemaal juist nu, vlak voor hare verjaardag. Vijftig jaar, dat zou een groot feest moeten worden! Maar de Rudi zit dus duidelijk met zijne kop in de wolken.

MOEMOE : Op een groot feest hoop ik al lang niet meer. Hopelijk vergeet onze Koen haar ook niet.

ALICE : Dat zou Krista heel erg vinden. Maar die kans bestaat hé, want zo'n studenten leven soms precies op een andere planeet.

MOEMOE : Awel, dan organiseer ik zelf een feest. Ik voorzie wel iets met een traiteur of zo, want zelf koken ga ik nu precies niet doen.

ALICE : Een heel goed gedacht. Ik kom wel helpen met de aperitief. En ik zal de hapkes maken.

MOEMOE : Da's goed. We zouden moeten zorgen voor een attractie. Vijftig jaar, dat is een halve eeuw hé Alice, da's toch echt iets speciaal. Als we nu eens een zanger lieten komen, Paul Severs of zo.

ALICE : Irma, 't is niet omdat gij daar zot van staat dat iemand van vijftig jaar die ook nog graag moet horen hé. Daarbij, 't zou iets moeten zijn met meer ambiance. (*plots enthousiast om haar ingeving*) Waarom vraagt ge Nicholas niet, die goochelaar van op den tv?

MOEMOE : Alice, ik vind die geweldig goed, echt waar dat is ne krak, maar zo'n

goocheltrucskes brengen toch niet meer ambiance mee dan een zanger?

ALICE : Misschien niet nee. (*denkt even na*) Ik weet het, we vragen de Chippendales!

MOEMOE : Aliceke, ik heb geen ezelke dat centjes kakt hé. Weet ge wel hoeveel dat die vragen?

ALICE : Daar heb ik geen flauw gedacht van, maar ge hebt misschien wel gelijk. Die zullen niet te betalen zijn.

MOEMOE : Goh ja, van betalen gesproken! Wacht eens efkes. (*even af in de keuken; komt terug op met alle post*) Hier sé, dat schoon enveloppeke heb ik van de facteur gekregen, plus nog een resem rekeningen. (*ze gooit de rekeningen op de tafel*)

ALICE : Wat is dat voor iets?

MOEMOE : Een boete, zegt de facteur. (*ze begint de omslag open te maken met haar lepeltje*)

ALICE : Irma, zou je dat niet aan de anderen overlaten? Staat dat wel op uwe naam?

MOEMOE : Nee, en dan? Da's geen staatsgeheim hé. Daarbij, ik moet weten wat er hier in mijn huis allemaal gaande is. Er gebeurt al veel te veel achter mijne rug om. (*ze leest de brief en brabbelt wat onverstaanbaar*) 'k Had het kunnen peinzen hé, te hard gereden. Zien ze nu potverdekke die flistsers niet staan?

ALICE : (*kijkt mee op de brief*) Hier sé, hier staat de datum en het uur, elf uur dertien. (*dan plots*) Dat was vorige zaterdag! Dan kan het zeker Krista niet geweest zijn, want dan sliep die nog!

MOEMOE : Lap, weer iets dat de Rudi haar flikt. Ze hebben nog geen kosten genoeg! Alice, ik zeg het u hé, ik ben altijd goed overeen gekomen met mijne schoonzoon, maar de laatste tijd heeft ons Krista met die gast niks dan last. Enfin, 't is hun zaak hé, ik zit daar voor niks tussen. (*legt de brief bij de overige post*) Maar daarmee weten we nog altijd niet wat we gaan doen op 't feest. Ik vond uw idee van die 'Chickendales' wel goed. We moeten dus iets in die trant zoeken, maar dan goedkoper. (*denkt na; dan plots*) Weet ge wat? We bestellen zo ne stripper die uit een grote taart springt!

ALICE : (*enthousiast*) Ja, dat doen we! Maar hoe vinden we zo iemand?

MOEMOE : 't Is dat ik liever heb dat het voor onze Koen ook een verrassing blijft, anders zou ik het aan hem vragen. Die gasten kunnen dat toch vinden op 'tinternet'.

ALICE : Maar ik volg toch ook computerlessen? Ik zal me daar eens mee bezighouden sé. En als 't niet lukt vraag ik het aan onze lesgever. Nee, de Koen mag dat niet op voorhand weten, dan is de lol eraf. Zou die nu nog altijd geen liefke hebben? Zo ne knappe gast.

MOEMOE : Och Alice, in mijn ogen heeft die jongen echt alles waar dat een meiske verliefd op kan worden: 't is ne ferme gast, hij is verstandig, sociaal, en ... heel belangrijk: hij heeft een toffe moemoe!

(ze lachen beiden)

ALICE : Ja da's waar! Was uwe vent ook zo nen toffe? Ik heb die nooit gekend.

MOEMOE : Voor mij was dat de beste die er kon zijn. Ge kunt daar nu mee lachen hé, maar ik denk nog elke dag aan hem. Wij hebben samen een schone tijd gehad. Hij was wel een pakske ouder dan ik, maar dat was aan niets te merken. Echt schoon was hij niet, maar zijn schoonheid zat vanbinnen. Die had echt een gouden hart. Hij heeft als jong manneke van achttien jaar nog meegevochten in de oorlog. Hij heeft véél medailles verdiend. Ik heb die nog allemaal. Wacht efkes, 'k zal hem eens laten zien. *(ze haalt een oud fotoalbum uit de kast)* Hier sé, wat vindt ge van mijne halve trouwboek?

ALICE : Amai Irma, daar kunt ge al eens mee uitpakken.

MOEMOE : Kijk, hier staat hij als soldaat in zijn uniform.

ALICE : Amai, wat een chique kostuum. Echt een fiere patriot.

MOEMOE : Dat kostuum heb ik altijd bijgehouden. Da's een schoon souvenir, dat doe ik nooit weg. Na de oorlog ging hij nog naar al de bijeenkomsten voor de oudstrijders. Hij heeft er geen één overgeslagen. Hier sé, kent ge die meneer die naast hem staat?

ALICE : Koning Boudewijn begot! Dat was nog eens een brave mens. Zo maken ze er geen meer. Die heeft volgens mij nooit scheef gepoept!

MOEMOE : Ah dat verstaat ge wél!

(licht uit)

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

(Rudi's vest ligt slordig op tafel. Jana's rugzak staat bij de kapstok en daarin zit een doosje met staaltjes parfum. Twee getuigen van Jehovah -eventueel aangevuld met figuranten - komen op vanuit de zaal. Ze bellen aan. Moemoe komt op vanuit de kamers. Ze schikt haar kleren nog)

MOEMOE : Nu kan ne mens al niet meer op zijn gemak naar 't gemak gaan. *(ze gaat opendoen)*

GETUIGE 1 : Een goeie morgen mevrouw. Mogen we heel even gebruik maken van uw tijd?

MOEMOE : Godverdekke, gijle weer. Hebben jullie nu echt niks beters te doen in 't weekend?

GETUIGE 2 : Mevrouw, wij brengen u de blijde boodschap.

MOEMOE : En ik heb juist op 't gemak mijn grote boodschap achtergelaten sé.

GETUIGE 1 : *(haalt 'De Wachttorenen' uit haar tas)* Kunnen we u plezier doen met ons blad, mevrouw? *(reikt het aan)*

MOEMOE : Nee merci, ik heb mijn gat al afgekuist.

(De getuigen kijken mekaar verontwaardigd aan)

GETUIGE 2 : Is er dan misschien iemand van uw medebewoners die wel geïnteresseerd zou kunnen zijn?

MOEMOE : *(twijfelt even, dan enthousiast)* Awel ja, ik weet iemand die heel content gaat zijn! Wacht een minuutje. *(ze gaat de deur naar de kamers openen en roept)* Rudi, opstaan! Er staan twee schone meisjes voor u aan de deur! *(ze verdwijnt snel langs de keukendeur)*

(Rudi op vanuit kamers; hij sluit zijn kamerjas en legt nog gauw zijn haar goed voor de ingebeeldde spiegel. Haast zich dan naar de voordeur)

RUDI : 't Is niet waar hé, de getuigen van Jehovah!

GETUIGE 1 : Goeiemorgen meneer. We zijn zeer verheugd dat u zo enthousiast uitkeek naar onze komst.

RUDI : Enthousiast?

GETUIGE 1 : Ja, volgens mevrouw bent u zeer geïnteresseerd in onze leer.

RUDI : Ge kunt uw leer steken waar dat 't zeer zou kunnen doen! (*krijgt dan plots een ingeving*) Weet ge wat? Hiernaast, in nummer 33, woont een alleenstaand madammeke. Die krijgt al eens graag bezoek, want die zit altijd moederziel alleen thuis met haar hondje. Die komt nooit meer buiten. Ge gaat haar zeker veel plezier doen met jullie komst.

GETUIGE 2 : Dank u vriendelijk meneer voor uw goede raad.

GETUIGE 1 : Als we ook maar iemand warm kunnen maken voor onze overtuiging kan onze dag niet meer stuk. Hartelijk dank meneer en tot ziens.

GETUIGE 2 : We wensen u nog een heel fijn weekend.

RUDI : Merci en voor jullie 't zelfde.

(De getuigen af en weg via zaal; Rudi kijkt hen na)

Nu heb ik Alice goed liggen. Maar dat zal moemoe hare beste dag niet zijn, me voor zoiets uit mijn bed halen. Op een zaterdag nog wel! (*komt terug op het podium*) Met hun stomme leer begot. (*krijgt plots ingeving*) Van leer gesproken, 'k zal ineens eens naar de Rik bellen voor dat ik het vergeet. (*neemt telefoon en tikt nummer in; dan na even*) Ah Veronique, 't is de Rudi hier. Is de Rik al wakker? Neenee, laat hem dan maar rustig doen, ik kan 't tegen u ook zeggen. Het zit zo, ik heb een nieuw ladder gekocht, zo'n metalen die ge kunt uitschuiven Ja, 'k weet het, dat werd hoge tijd, want van die houten waren er al een paar treden gebarsten. De Rik heeft daar immers nooit op durven gaan, hij betrouwde die niet. Maar als hij nu nog eens zijn dakgoot moet uitkuisen mag hij gerust die nieuwe van mij gebruiken, dan moet hij die van zijne pa niet meer gaan halen.....Bijlange niet, dat ziet ge van hier dat hij daar zou moeten voor betalen, met een paar Duvelkes ben ik al content..... Zonder dank Veronique, en ga nu de Rik zijne rug maar afdrogen. (*legt telefoon af en geeuwt luid*) En nu ga ik nog een uurtje terug naar mijn bed.

(Rudi wil net naar kamers gaan als de telefoon rinkelt)

Potverdomme, wie nu weer? Ze gunnen mij hier niks! *(neemt telefoon op)*
 Hallo, met Crols. Ah Stan, wat nieuws? Uwe oprit aanleggen? Dat kon op
 geen slechter moment vallen Stan. *(zet zich lui in een zetel met de voeten op 't
 salontafeltje)* Ik zit hier achter een berg paperassen van 't werk die ik nog moet
 in orde brengen. Ik weet niet hoe ik er door ga geraken. Anders graag hé Stan,
 dat weet ge..... Ja, ge moogt me nog iets vertellen, maar dan wel in de rapte hé,
 want 'k heb weinig tijd*(plots voeten van tafel)* Is dat nu echt? En wanneer
 gaat ge dat laten doen?..... Nee Stan, ik doe niet mee, geen piercings in mijn
 lijf. Allee jong, zo'n ringen in uw tepels laten schieten, ik voel het al!

(Moemoe op vanuit de keuken)

(Richt zich tot haar) Met u heb ik nog een eitje te pellen hé, gij met uw
 “schoon meiskes”!

(Moemoe lacht heimelijk)

(Rudi terug in telefoon) Neenee Stan, dat was niet tegen u.

(Moemoe gaat een smalle vaas uit de kast halen)

Nee jong, doe geen moeite, ik denk er nog niet aan..... Ja dat kan goed zijn dat
 Krista dat tof zou vinden, maar geen haar op mijne kop denkt eraan om die te
 laten schieten, dat zou me veel te veel zeer doen.

(Moemoe volgt vanaf nu het gesprek en haar gezicht spreekt boekdelen)

Stan, ge kunt op uwe kop gaan staan, ik doe het niet. Ik ben tenslotte toch baas
 over mijn eigen lijf zeker. Ik voel wat ik voel hé.

(Moemoe af in de keuken)